

Autor: Roosh Valizadeh

Liberální establishment už léta opakuje, že následkem rozbujele „kultury znásilnění“ se Západ stal pro ženy podobně nebezpečným jako africké slumy. Snaží se nás přesvědčit, že běloši – které nikdo nenaučil, že znásilňovat se nemá – bezrestně znásilňují na univerzitách, v klubech, barech a během schůzek. Násilí na ženách dosáhlo takové míry, že jste jistě narazili na tucty právě probíhajících znásilnění. Dokonce i já byl označen za „učitele a instruktora znásilňování“ víckrát, než bych dokázal spočítat – jen proto, že mužům radím, jak co nejúčinněji (a nejlegálněji) dosáhnout dobrovolného sexu.

Chování uprchlíků je omlouváno a ženy se mu mají přizpůsobit.

Tento týden pronikly na veřejnost zprávy o útocích početných davů syrských uprchlíků na ženy v německém Kolíně nad Rýnem:

Během silvestrovské noci 1 000 mužů, popisovaných jako **Arabové a Severoafričané**, v německém městě Kolín nad Rýnem sexuálně napadlo přes 90 žen. Útoky se neodehrály odděleně a náhodně rozptýlené po obřím městě největší spolkové země, ale výhradně v blízkosti hlavního nádraží. Šéf kolínské policie Wolfgang Albers označil incident (spíše desítky incidentů) za „**zločin zcela nového rozměru.**“

Myslel jsem, že úřady neprodleně začnou s programy nebo brožurkami, které budou mít za cíl naučit Syřany, jak neznásilňovat Němky. Ty se ale místo toho rozhodly učit ženy, jak převzít odpovědnost za své bezpečí – tedy právě to, co po celá desetiletí přirovnávali k „obviňování obětí.“ Kvůli tomuto očividnému dvojímu standardu můžeme bez větších pochybností dospět k závěru, že „kultura znásilnění“ není nic víc, než politická zbraň namířená proti mužům v západních zemích. Nemá nic společného s ochranou žen – jde čistě o oslabení Zápaďanů a odebrání jejich řádných práv v oblasti sexuálních střetnutí.

Imigranti a uprchlíci smějí doslova bloumat ulicemi a popadnout libovolnou Němku bez jediného pípnutí politické třídy, zatímco ženu, která falešně obvinila Němce (jaká ironie) ze znásilnění na koleji, pozve americká senátorka k projevu o stavu Unie. Vítejte v šíleném světě.

Senátorka Kristin Gillibrandová s Emmou „Mattress Performance“ Sulkowiczovou.

Dvojitý standard dospěl do takových výšin absurdity, že němečtí liberálové si ode mě vypůjčují témata

Před rokem jsem navrhl **myšlenkový experiment**: kdybychom uzákonili znásilnění, ženy by neměly jinou možnost, než se chránit samy a podniknout náležité kroky, jak snížit riziko sexuálních útoků na minimum. Závěry článku lze shrnout následovně:

Jestliže je žena skutečně dítě, možná skutečně potřebujeme propagovat „kulturu znásilnění,“ abychom ženy ochránili – ale pokud se jedná o dospělé lidi, jak často tvrdí, **pak bychom se k nim měli začít jako k dospělým chovat a umožnit jim převzít zodpovědnost za věci, které se jim dějí a kterým lze snadno předejít** vynaložením minimálního množství mentální kapacity, pozornosti a sebeovládání.

Článek se rychle rozšířil a média a jejich feminističtí pěšáci mě tvrdě kritizovali jako monstrum a odpudivého člověka, který volá po násilném zneuctění žen. Následkem této kampaně na mě v Montrealu dorážel dav, který mě opakovaně nazýval „násilníkem,“ přestože jsem nikdy nebyl ze znásilnění byt jen obviněn.

Stojí za to dodat, že mé knížky a články nikdy nebyly spojovány s jediným odsouzením za sexuální zločin – a to mluvíme o více než 100 000 mužů, kteří je četli. Takže i když nebylo mému dílu připsáno jediné znásilnění – což musí být statisticky pod průměrem – stále mě i mé čtenáře napadají, protože vyzývám ženy, aby se staraly o svou osobní bezpečnost, a zároveň dávám mužům tipy, jak využít sexuální dystopii, *kterou feminismus pomohl stvořit*.

Kolín ušetřil oficiální verzi tvrdý direkt

Podle neutuchající kritiky, které se „**manosféře**“ dostává, by člověk mohl usoudit, že západnímu establishmentu jde v první řadě o snížení míry újmy, kterou ženám způsobuje mužské chování. Samozřejmě by se mýlil. Během silvestrovské noci v Německu tlupy uprchlíků obtěžovaly, osahávaly a někdy přímo znásilňovaly Němky. Namísto rozhořčení proti pachatelům činů, které se často odehrály před početnými svědky, ale německé úřady řekly ženám, že se musejí chránit samy. Užiteční mediální idioti nám radí, že bychom se **neměli k uprchlíkům chovat tak rasisticky**. Násilníkům jejich činy v zásadě prošly, protože v rámci pokřiveného multikulturního univerza patří k chráněné třídě.

Než by přehodnotili svou politiku otevřených hranic útrobám Středního východu, radí němečtí politici ženám, že by se měly ochránit samy a následovat taková „**pravidla chování**,“ aby se nestaly obětmi sexuálního násilí.

Kolínská starostka Henriette Rekerová, kterou v říjnu v průběhu předvolební kampaně **vážně pobodal** odpůrce masivní imigrace, v živém televizním rozhovoru prohlásila, že do budoucna by měly být v Kolíně ženy lépe připraveny na interakci s migranty. Řekla: „Ženy a dívky se pro příště musí lépe chránit, aby k podobným věcem už nedocházelo.“

„To znamená, že se samozřejmě mohou jít ven bavit, ale musí lépe připraveny, zejména během nadcházejícího kolínského karnevalu. Za tímto účelem vydáme online brožurky, které pomohou mladým ženám podniknout náležitá preventivní opatření.“ [Zdroj]

Aby celé věci nasadila korunu, doporučila kolínská starostka německým ženám držet si od sebe cizince „**na délku paže**.“ Chování uprchlíků je omlouváno a ženy se mu mají přizpůsobit, zatímco u Američanů, Britů, Kanadánů, Australanů a Evropanů se automaticky předpokládá, že se narodili jako pachatelé znásilnění, kteří musí být o škodlivosti takového chování poučeni – i když nikdy předtím nebyli obviněni ze sexuálního zločinu nebo jiného přečinu. Co se stalo s bojem proti „**kultuře znásilnění**“? Co se stalo s „**toxickou maskulinitou**“? A co s „**bezpečnými prostory**“? Zmizely jako pára nad hrncem rychleji, než se nad německými městy rozptýlil kouř z novoročních ohňostrojů.

Švindl „kultury znásilnění“

Německé události dokládají, že na moderním Západě nikdy neexistovala žádná kultura znásilnění ani skutečný zájem o bezpečí žen – jde o další ze způsobů, kterými **globální elity urychlují rozklad západních společností**, oslabují a demoralizují muže, sterilizují ženy „emancipovanými“ kariérami, potraty, náhodným sexem a rozbíjejí rodinné jednotky, na jejichž místě vytvářejí všeobecnou závislost na korporacích a sociálním systému.

Události mi dnes daly za pravdu, protože establishment celé země odkryl lež, na niž jsem upozorňoval dlouhá léta. Tento týden byli donuceni popřít vlastní narativ – který jsme

Německo prokázalo, že „kultura znásilnění“ je výhradně politickou zbraní proti mužům v západních zemích | 4

vytrvale označovali za lživý – importem, podporou a ochranou skutečné kultury znásilnění středovýchodních uprchlíků, pozvaných, krměných a ubytovaných státem. Cítíte to obohacení?

Když teď celý svět viděl dvojí standard aplikace „kultury znásilnění,“ může se následující vývoj ubírat pouze dvěma cestami. Establishment buď může zcela odvrhnout narativ kultury znásilnění, přestat se Západany zacházet jako se zločinci, které je třeba odnaučit znásilňování, zjemnit proti mužům zaujaté zákony o „souhlasu se sexuální aktivitou“ a vypoklonkovat uprchlíky, kteří mění evropská města na slumy Třetího světa.

Nebo naopak bude pokračovat v selektivním využívání kultury znásilnění jako zbraně proti západním mužům a omlouvání uprchlíků. Tento obří rozpor dále rozzuří občany a urychlí **pád multikulturního narativu** i těch, které udržuje u moci. Miliony se sešikují pod prapory nacionalismu, jediného protijedu schopného zastavit vládnoucí sociopatické liberály. Všichni asi tušíme, kterou z těchto cest se vydáme.

Úvaha Rooshe Valizadeha *Germany Proves That “Rape Culture” Is Merely A Political Weapon Against Western Men* vyšla na stránkách Return of Kings 8. ledna 2016.